

РЕШЕНИЕ

№ 2268

гр. София, 21.01.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 23 състав,
в публично заседание на 20.01.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Антоанета Аргирова

при участието на секретаря Емилия Митова и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **64** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 459 от Изборния кодекс (ИК), във вр. чл.42, ал.5 от Закона за местното самоуправление и местната администрация (ЗМСМА).

Образувано е по жалба от Я. Е. Р., чрез пълномощника адв. М. П. срещу Решение №1192-МИ от 18.12.2024 година на Общинската избирателна комисия Столична, с което на основание чл. 42, ал.3 във вр. с чл. 42, ал. 1, т. 5, във вр. с чл. 41, ал.3 от ЗМСМА, чл. 87, ал. 1, т. 1 и т. 30, във вр. с чл. 463, ал. 2 и ал. 3 от ИК, и във вр. с Решение № 13708 от 02.08.2024 г. на Административен съд София-град по адм.д. № 6442/2024 г. 775-МИ/10.10.19 г. , II о., 22 с-в, и Решение № 13225 от 05.12.2024 г. на по адм. д. № 8102/2024 г. на ВАС е установено нарушение, осъществено чрез неизпълнение на задължението по чл.41, ал.3 във връзка с чл.41, ал.1 от ЗМСМА от жалбоподателя в качеството му на кмет на район „Искър“ - Столична община. Прекратени са предсрочно пълномощията на Я. Е. Р. - кмет на район „Искър“ - Столична община на основание чл.42, ал.3 във вр. чл. 42, ал.1, т.5 от ЗМСМА, предвид установеното нарушение на чл. 41, ал.3 във вр. с чл. 41, ал.1 от ЗМСМА. Анулирано е

издаденото удостоверение на Я. Е. Р..

Наведените и аргументирани в жалбата основания за оспорване са за некомпетентност на органа, допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила и противоречие с приложимите материалноправни норми-чл.146, т.1, т.3 и 4 от АПК.

В съдебно заседание пред Административен съд София-град, жалбоподателят лично и чрез процесуалните си представители- адв. М. П. и адв. А. С. поддържа жалбата и моли за уважаването ѝ. Адв. П. акцентира върху нарушеното на право на защита при приемане на оспореното административно решение, аргументирано с неуведомяването на жалбоподателя-адресат на акта за провеждането на заседанието на 18.12.2024 година, с което бил лишен от възможността да се запознае с преписката и да направи своите възражения. Сочи още, че решението на АССГ по дело №6442/2024г. съдържало фактически установявания, които не са упоменати в процесното административно решение. Тяхното твърдение (на ОИК, бел. на съдията), че с процесното решение са установявали само и единствено фактите, които са влезли в сила и са установени между страните, също не отговаряло на действителната обстановка. Адв. С. поддържа подробните съображения в жалбата, че текстът на чл.41 от ЗМСМА изрично препраща търговска дейност по смисъла на Търговския закон, съответно не се дава самостоятелно определение по смисъла на ЗМСМА, каквото било разбирането на ОИК-Столична, погрешно отчетено и от предходната съдебна инстанция. Притежаването на дружествени дялове не представлявало търговска дейност по смисъла на Търговския закон.

Ответникът ОИК-Столична се представлява от председателя В., която оспорва жалбата и моли за отхвърлянето ѝ. Твърди, че оспореното решение е взето съобразно мотивите на Решение №11708/2024г. на АССГ по адм. дело №6442/2024 г. на АССГ, като в същото е определен 14-дневен срок за приемането му. Решението е взето от компетентен орган в рамките на неговите правомощия. В Решение №2902/16.11.23 г. на ЦИК бил определен реда и условията за провеждане на заседания и дежурства на ОИК с мандат 2023 г.- 2027 г. , с което, извън провеждането на избори- редовни или частични от ОИК, било посочено, че ОИК не разполага с администрация. В т.19 от същото било прието, че ОИК обявява на интернет страницата си и на общодостъпно

място в общината адрес за кореспонденция, телефон за връзка и имейл адрес. Т. общодостъпно място било определено с решение на ОИК и то се намирало на [улица], партерен етаж. Там на таблото се съдържали съобщения, както и на интернет страницата на ОИК за обявяване на заседанията на комисията и насрочването на такива. Там се обявявали и приетите от комисията решения, съобразно разпоредбите на ИК. Решение №4/09.09.23 г. на ОИК, с което били приети вътрешни правила за входяща и изходяща кореспонденция на ОИК било прието за времето, за което се провеждали избори, но в случай, че съдът приемел, че то действа за целия мандат на ОИК, следвало да се има предвид, че в него било посочено, че вписването в деловодния дневник се извършва от председателя, секретаря или дежурния за деня член на комисията, както и всички специалисти. Счита най-сетне, че следва да се съобрази, че по адм. дело №8102/2024г., III отделение на ВАС, молбата от адв. П. за откриване на процедура за тълкувателно решение била отхвърлена.

Административен съд-София град, след като обсъди релевираните с жалбата основания, доводите на страните в съдебно заседание, събраните по делото доказателства и служебно, на основание чл.168, ал.1, вр.чл.146 от АПК, провери изцяло законосъобразността на обжалвания акт, намира следното от фактическа и правна страна:

Между страните по делото е безспорно от фактическа страна, а се установява и от приетите по делото доказателства, че:

1. Я. Е. Р. е обявен за избран кмет на Район „Искър“ - Столична община с Решение № 1106-МИ от 06.11.2023 г. на Общинска изборителна комисия - Столична община (ОИК – Столична). Положил е клетва като районен кмет на първото проведено на 13.11.2023 г. заседание на Столичния общински съвет свикано след местните избори, състояли се на 29 октомври 2023 г.
2. Подаден е бил сигнал с вх. № 1809/27.03.2024 г. до ОИК – Столична от М. В. М. за извършаване на проверка дали са удовлетворени изискванията на чл. 41, ал. 1 и ал. 4 от ЗМСМА от избрания за кмет на район „Искър“ – Столична [община] Р..
3. Констатациите по извършената по сигнала проверка са обективирани в Докладна записка с вх. № 1850/13.06.2024 г. от В. К., в качеството ѝ на член на ОИК – Столична до председателя на комисията. Те са за участие на кмета на Район „Искър“ –

Столична [община] Р. в „Бийч Хъб“ ООД до 08.12.2023г., когато същият е прехвърлил притежаваните от него дружествени дялове, а заявлението за вписване на обстоятелства било подадено в ТРРЮЛНЦ на 08.12.2023 г. и вписано същия ден. Констатирано било също, че Я. Р. е бил управител на „3 ЕН 3“ ООД до 13.12.2023 г., когато е заличен като такъв по партидата на дружеството в ТРРЮЛНЦ. Същият е прехвърлил притежаваните от него дружествени дялове в „3 ЕН 3“ ООД на 26.01.2024 г. При тези констатации с докладната записка било направено предложение за изпълнение на процедурата по чл. 42, ал.3 от ЗМСМА и предоставяне на възможност кметът на район „Искър“ – Столична [община] Р. да се запознае със сигнала и да подаде възражение.

4. До Я. Р. е било изпратено писмо изх. № 1858/14.06.2024г., като му е предоставена възможност да се запознае със съдържанието на сигнала и да организира своята защита, което свое право заинтересованата страна е упражнила. В подаденото от нея възражение са били изложени доводи, че членствените правоотношения в дружество с ограничена отговорност не представляват търговска дейност по смисъла на Търговския закон, както и че от момента на встъпването в длъжност не осъществява търговска дейност.

5. На 24.06.2024 г. е било проведено заседание на ОИК – Столична, на което присъствали 31 от членовете на комисията и бил обсъден и предложен за гласуване първи проект на решение по подадения сигнал с вх. № 1809/27.03.2024 г. с диспозитив за предсрочно прекратяване на пълномощията на кмета на район „Искър“ – Столична [община] Р., поради установено нарушение по чл. 41, ал. 1 и ал. 3 ЗМСМА във връзка с чл. 42, ал. 1, т. 5 във връзка с чл.42, ал.1, т.9 ЗМСМА и за анулиране на издаденото удостоверение на Я. Е. Р.. При проведеното гласуване на предложения проект на решение, ОИК – Столична не е постигнала необходимото мнозинство от две трети от присъстващите членове. От присъстващите в залата 31 членове на комисията, „за“ това предложение са гласували 20 от членовете на комисията, а „против“ – 11 от членовете на комисията.

На заседанието бил предложен за обсъждане и гласуване и втори проект на решение по подадения сигнал с вх. № 1809/27.03.2024 г., с диспозитив за липса на извършено нарушение по чл. 42, ал. 1, т. 5 и т. 9, вр. с чл. 41, ал. 1 и ал. 3 ЗМСМА. При

проведеното гласуване на предложения проект на решение, ОИК – Столична отново не е постигнала необходимото мнозинство от две трети от присъстващите членове, като от присъстващите в залата 31 членове на комисията, „за“ второто предложение са гласували 10 от членовете, а „против“ - 21 от членовете на комисията.

Административното производство приключило с постановяването на Решение № 1147-МИ от 24.06.2024 г., с което ОИК – Столична е приела решение за отхвърляне на предложените първи и втори проекти на решение по смисъла на чл. 85, ал. 4, изр. 2 ИК.

6. Решение № 1147-МИ от 24.06.2024 г. на ОИК – Столична е било оспорено пред Административен съд София-град от Коалиция „ГЕРБ – С.“. Съдебното производство по оспорването му е приключило с влязло в сила на 05.12.2024 година Решение №13708/02.08.2024 година, постановено по адм. дело №6442/2024 г. по описа на АССГ (след като решението е било изцяло потвърдено с Решение №13225/05.12.2024 г. на ВАС по адм. дело №8102/2024 г.).

7. С влязлото в сила съдебно решение на основание чл.172, ал.2, чл.173, ал.2 и чл.174 от АПК е отменено Решение № 1147-МИ от 24.06.2024 г. на Общинската изборителна комисия – Столична, а преписката-върната на Общинската изборителна комисия - Столична за ново разглеждане и произнасяне в 14-дневен срок от влизането му в сила. В мотивите към съдебното решение е прието, че са налице фактическите основания, които представляват „юридическите факти-елементи от правопораждащия фактически състав по чл.42, ал.3, във вр. с чл.42, ал.1, т.5 във вр. с чл.41, ал.3 от ЗМСМА“, а именно че до 26.01.2024 г. Я. Р. е притежавал мажоритарни 80.17 % дяла от капитала на “З ЕН З”ООД, когато е пристъпил към активно поведение по прехвърлянето на всичките притежавани от него дялове чрез договор за покупко-продажба от 26.01.2024 г., обстоятелство, което е било вписано в ТРРЮЛНЦ на 02.02.2024 г.; до 13.12.2023 година жалбоподателят не е уведомил нито председателя на СОС, нито ОИК за предприемане до 13.12.2023 година на действия за прекратяване на дейността, като съдружник в “З ЕН З”ООД. В мотивите към влязлото в сила съдебно решение е дадено и следното указание: „При новото произнасяне ОИК – Столична следва стриктно да приложи неблагоприятните последици по чл. 42, ал. 1, т. 5, във връзка с чл. 41, ал. 3 от ЗМСМА – предсрочно прекратяване пълномощията на

Я. Е. Р., съобразявайки мотивите в настоящия съдебен акт“ .

8. След влизането в сила на съдебното решение на 05.12.24 година, преписката е върната на ОИК-Столична с писмо на АССГ от 06.12.24 г., постъпило в ОИК на 13.12.2024 г. и заведено с вх.№2036.

9. По преписката не са приложени доказателства за начина свикването на заседание на ОИК-Столична на 18.12.204 г. от 18.10 часа, но от приложения Протокол №59/18.12.2024 г., се установява, че на заседанието са присъствали 35 от членовете на ОИК-Столична (посочени поименно в протокола), а четирима от членовете -М. М. С., Ж. Б. И., Р. К. Е. и Н. А. А.-Ц. – са отсъствали.

10. Въз основа на цитираните в протокола от 18.12.24 г решения на ЦИК, изискани и приети по делото като писмени доказателства (Решение № 2180-МИ/1 септември 2023 г., изменено с Решение № 2244-МИ/ 7 септември 2023 г., Решение № 2510-МИ/26 септември 2023 г, Решение № 2802-МИ/26 октомври 2023 г., Решение № 3013-МИ/12 март 2024 г., Решение № 3013-МИ/12 март 2024 г., Решение № 3315-МИ/ 16 май 2024 г., Решение № 3497-МИ/21 юни 2024 г., Решение № 3501-МИ/25 юни 2024 г., Решение № 3507-МИ/25 юни 2024 г., Решение № 3508-МИ/27 юни 2024 г., Решение № 3510-МИ/27 юни 2024 г., Решение № 3514-МИ/28 юни 2024 г., Решение № 3526-МИ/23 юли 2024 г., Решение № 3538-МИ/ 15 август 2024 г., Решение № 3970-МИ/ 30 октомври 2024 г.) съдът приема за установено, че поименният състав на ОИК-Столична към момента на приемане на процесното решение е следният: 1. П. В. В., 2. И. К. И., 3. М. М. С., 4. Ж. Б. И., 5. Р. К. Е., 6. Н. А. А.- Ц., 7. Б. Л. Т., 8. В. В. Ц., 9. В. К. Т.-П., 10. Е. К. П., 11. К. Г. С., 12. М. Г. Г., 13. С. М. К., 14. С. П. С., 15. С. К. К., 16. А. Г. Д., 17. А. И. И., 18. С. В. М., 19. В. А. П., 20. В. З. В., 21. В. Г. И., 22. Д. Т. Т., 23. П. Ц. Г., 24. Ц. П. П., 25. К. Х. К., 26. Ц. А. Т., 27. Я. П. Г., 28. М. М. Н., 29. Н. И. Г., 30. В. К. К.-С., 31. Я. Р. М., 32. А. Г. И., 33. М. С. Р., 34. Ж. В. К., 35. И. В. В., 36. Д. З. Таранова-А., 37. Ц. М. Х., 38. А. Х. А. и 39. Д. И. Н..

За процесното решение от присъстващите 35 членове са гласували 25-ма, посочени, поименно в протокола. Против-10 от присъстващите членове, посочени поименно в протокола, които са изготвили и особено мнение, съдържащо техните подписи.

11. По делото няма данни и ответникът не твърди преди провеждане на заседанието да е уведомена на заинтересованата страна в административното производство и

жалбоподател по делото-Я. Р., съотв. да му е дадена възможност за становище.

12. С оглед изявленията на самия жалбоподател, той е узнал (по някакъв начин, бел. на съдията) за свикването на заседание на 18.12.24 година, като по тази причина е искал да входираща писмена молба за неговото отлагане, която след проведен разговор със св.Т. е оставил на охранителя в сградата на СО на [улица]. В тази сграда се намира предоставеното за ползване на ОИК-Столична помещение. Във връзка с това негово твърдение, при липса на приложена молба в адм. преписка и в съотв. с принципа на служебното начало, действащ в съдебния административен процес, съдът служебно допусна до разпит двама свидетели Б. Л. Т. (секретар на ОИК-Столична) и В. В. И. (служител в Общинска охранителна фирма „Е.-С.“).

По направеното от процесуалния представител на ответника възражение, че секретарят на ОИК-Столична е недопустимо да бъде разпитван като свидетел, съдът излага следното:

Възражението е неоснователно. Страна по делото е колективният орган-ОИК-Столична, а не отделни нейни членове. Секретарят не представлява колективния орган ОИК пред трети лица нито по силата на закона, нито се твърди, а още по-малко се представят доказателства, същият да е бил овластен с решение на колективния орган да го представлява-чл.17, ал.1 от АПК. По действащото гражданско и административно процесуално право не съществува ограничение по отношение на една или друга категория лица, които е допустимо да бъдат конституирани от съда и разпитани като свидетели, с изключение на тези, имащи качеството на страна в процеса, на съдия или на повереник на страната по същото дело. В този смисъл всяко лице, извън посочените, дори и да е заинтересовано от изхода на делото може да бъде свидетел. Не съществува спор в съдебната практика, че заинтересовани са тези лица, които имат облага от решаване на делото в полза на страната, която ги е посочила за свидетел, като облагата следва да е непосредствена. Но дори и в такава хипотеза, както е прието в задължителната практика на ВКС (решения по чл. 290 и сл. ГПК: № 24 от 28.01.2010 год., по гр.д.№ 4744/2008 год. на I г.о.; № 217 от 09.06.2011 г., по гр.д.№ 761/2010 г. на IV г.о.; № 228 от 01.10.2014 г., по гр.д. № 1060/2014 г. на I г.о.; № 15 от 30.01.2015 г., по гр.д.№ 4604/2014 г. на IV г.о., № 177 от 28.07.2015 г., по гр.д.№ 6369/2014 г. на IV г.о. и № 65 от 16.07.2010 г.по

гр.д.№ 4216/2008 г. на IV г.о), съдът не може да игнорира допустимите и относими към факти от спорното право показания на свидетеля само на това основание, а е задължен да прецени достоверността им, чрез цялостна съпоставка на всички доказателства по делото.

Показанията на двамата свидетели в случая се допълват взаимно и не си противоречат, с изключение на частта им, който е следвало да вземе от охранителя оставената от Я. Р. писмена молба преди провеждането за заседанието на 18.12.24 г.

Като съобразява обстоятелството, че присъстващият по време на разпита на свидетелите председател на ОИК-Столична- П. В. не оспори в нито един момент изложените в показанията на Б. Т. обстоятелства, че:

- между членовете на ОИК-Столична има вайбър група и на 16.12.24 г. в 15:01 часа тя (председателят В.) е отправила съобщение в тази група за свикване на заседание на 18.12.24 г. от 18.30 часа в залата, находяща се в сградата на СО на [улица];

- входящия дневник, печата на ОИК и цялата документация се държат заключени в каса, намираща се в определеното за ОИК помещение в сградата на СО, находяща се на [улица], като ключ от касата има единствено председателят В.;

- практически преустановената комуникация между председателя и секретаря на ОИК, поради влошени служебни отношения между тях,

съдът приема за установено, че свидетелят Б. Т., в качеството си на секретар на ОИК-Столична практически е бил поставен в невъзможност да заведе във вх.дневник оставената от Я. Р. молба на охранителя на СО в сградата на [улица] на 18.12.24 г., около или след 15 часа . Съдът не може да не посочи, че доказаното по делото поведение на председателя В. нарушава директно решението на колективния орган-Решение 4-МИ от 09.09.23 година, т.1 и сочи на злоупотреба с власт. Властта не е и не следва да е еднолично притежание на едно лице или политическа партия, независимо от мнозинството на нейните представители в съответния орган. Държавната власт произтича от народа и никоя част от народа, политическа партия или друга организация, държавна институция или отделна личност не може да си присвоява осъществяването на народния суверенитет – чл.1, ал.2 и ал.3 от

Основния закон- Конституцията на Република България.

В съответствие с Решение 4-МИ от 09.09.23 година, т.1, общодостъпно на интернет страницата на ОИК Столична, входящата и изходяща кореспонденция на Общинска избирателна комисия в Столична община и всички документи, подавани до и/или изпращани в нея се вписват в Деловоден дневник на комисията, както и в съответния регистър за даден вид заявление, жалба и пр. (в случай, че има нормативно установен такъв) със съответния пореден номер на деловодния дневник и на регистъра. Вписванията в деловодния дневник се извършват от председателя, секретаря или дежурните за деня членове на комисията, както и всички специалисти. Изложеното от председателя В. по време на устните състезания по делото, че действието на това решение на ОИК-Столична е ограничено във времето- до провеждане на избори и не действа по времето на целия мандат на ОИК, противоречи на съдържанието на самото решение-такова ограничение не е вписано в него. То противоречи и на Решения №2901-МИ и №2901-МИ, и двете от 16 ноември 2023 година на Централната избирателна комисия, в които е разписана процедурата при предсрочно прекратяване на пълномощията на общински съветник и на кмет. Провеждането на такава процедура е възможно по време на целия мандат на ОИК-Столична, което пък е пряко свързано с входяща и изходяща кореспонденция. То противоречи и на доказателствата по делото, от които е видно, че цялата кореспонденция, която постъпва в ОИК-Столична се завежда с входящ номер и дата, вкл и писмото на АССГ, с което е върната преписката по адм. дело №6442/2024 г. за ново произнасяне.

Молбата обаче, в съотв. със заявеното от св. Вл. И., е трябвало да бъде взета преди началото на заседанието лично от секретаря Б. Т., което не е било направено. При това именно условие охранителят се е съгласил да я приеме от жалбоподателя Р., когато е отишъл на място на [улица]. От показанията на същия свидетел се установява още, че на 18.12.24 година в определеното за ОИК-Столична помещение на [улица] не е присъствал никой от членовете, вкл. и при идването на жалбоподателя Р. след 15 часа.

Като съобразява показанията на св. Т. и твърденията на самия жалбоподател,

съдът намира за нелогично и недостоверно изявлението на този свидетел, че при провеждане на заседанието, на което е присъствал, не е знаел, че молбата на Я. Р. не е входирана и че по тази причина не е поставил въпроса на заседанието на ОИК на 18.12.24 г. от 18.30 часа.

Молбата няколко дни след заседанието е била предадена от св. Вл. И. на св. Б. Т., когато първият го е видял да влиза в сградата на [улица]. По сведения на св. Т., след като му е била предадена, той я е оставил върху бюрото, което било определено за него в помещението на ОИК-Столична на [улица], тъй като нямал достъп до деловодния дневник и регистъра, което се установи по делото. По делото не се твърди, нито има данни тази молба впоследствие да е заведена в регистъра на ОИК-Столична. Не е представена и по делото.

При тези фактически установявания, съдът обуславя следните правни изводи:

Преценката за допустимост на жалбата е осъществена с определението от з.з. на 07.01.25 година за насрочване на делото с призоваване на страните и не е налице изменение на обстоятелствата, което да налага повтарянето ѝ от съда.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна, по следните съображения на съда:

Оспореното решение е прието от компетентен орган-ОИК Столична, като волята на колективния орган е формирана при спазване на административно-производствените правила, обезпечаващи валидното ѝ формиране. Спазено е и изискването на чл.85, ал.5 от ИК (Нова – ДВ, бр. 21 от 2019 г., в сила от 12.03.2019 г.), а именно при отмяна на решение за отхвърляне общинската избирателна комисия да постанови ново решение, което приема с мнозинство повече от половината от членовете ѝ. Процесното решение е прието с 21 гласа „за“, което е повече от половината от членовете ѝ- общо 39 членове.

Не е допуснато и нарушение на установената форма, като от изложените в акта мотиви ясно се установява, че същото се приема в изпълнение на влязлото в сила съдебно решение, като е цитирано и даденото в мотивите

към същото указание, а именно: „При новото произнасяне ОИК – Столична следва стриктно да приложи неблагоприятните последици по чл. 42, ал. 1, т. 5, във връзка с чл. 41, ал. 3 от ЗМСМА – предсрочно прекратяване пълномощията на Я. Е. Р., съобразявайки мотивите в настоящия съдебен акт“. Разпоредителното волеизявление е изразено недвусмислено, като са посочени и приложените от колективния орган правни основания, приети за осъществени с влязлото в сила съдебно решение.

Спорът между страните е концентриран, вкл. в хода на устните състезания, върху спазването на административнопроизводствените правила, свързани с правото на участие на заинтересованата страна в административното производство пред колективния орган, както и относно правилното приложение на материалния закон по въпроса представлява ли участието в ООД търговска дейност.

За разрешаването му АССГ-II о., 23-ти излага следното:

Съгласно т. III.1-3 от Решение №2901-МИ/16 ноември 2023 година на Централната избирателна комисия (ЦИК), общодостъпно на интернет страницата й <https://www.cik.bg>, регламентиращо процедурата за прекратяване на пълномощия на кмет на основание 42, ал.3 във вр. с чл. 42, ал. 1, т. 5 от ЗМСМА, дължимо е уведомление на кмета за постъпилите документи, удостоверяващи основанието за предсрочното прекратяване на пълномощията му и за възможността да направи писмено възражение пред комисията в тридневен срок от уведомлението. Уведомлението следва да се връчи лично срещу подпис или да се изпрати по поща/куриер чрез известие за доставяне (обратна разписка). ОИК се събира отново на заседание в тридневен срок от постъпване на възражението или изтичане на срока за подаването му. На това заседание разглежда документите, заедно с постъпилото възражение, ако е постъпило.

В случая тази процедура несъмнено не е била проведена, а според съда е била дължима, без оглед на това, че процесното решение е издадено в изпълнение на влязло в сила съдебно решение. Нито в ИК, нито в ЗМСМА, нито в решение на ЦИК е установено изключение в обратен смисъл.

Въпросът е дали така допуснатото нарушение в конкретния случай е съществено, следователно и самостоятелно отменително основание по чл.146, т.3 от АПК, а отговорът му е отрицателен, по следните съображения на съда:

1. В първоинстанционното съдебно производство пред АССГ, като инстанция по фактите и по правото е обезпечено в пълен обем правото на защита на жалбоподателя. Допълнителен аргумент в тази насока е и обстоятелството, че нормата на чл.168, ал.4 АПК предвиждаща, че неуведомяването за началото на производството е винаги (абсолютно) съществено процесуално нарушение е отменена-ДВ, бр.15 от 19.02.21 г.

2. В съответствие с установената съдебна практика, нарушението на административнопроизводствените правила е съществено само когато, ако не е било допуснато, е било възможно органът да достигне до друго решение на въпроса предмет на производството. В случая такова съмнение при установените по делото факти, във всяко разумно съмнение, не е налице. В тази връзка АССГ акцентира, че с определението за насрочване на делото в открито съдебно заседание указва на ответника и на жалбоподателя, че на основание чл.153 от ГПК, вр. чл.144 от АПК на доказване подлежат спорните факти от значение за решаване на делото и връзките между тях. Указа още, че предвид твърденията в жалбата, между ответника и жалбоподателя са безспорни фактическите основания, за които с влязлото в сила на 05.12.24 г. решение по адм. дело №6442/24 г. по описа на АССГ е прието, че представляват „юридическите факти-елементи от правопораждащия фактически състав по чл.42, ал.3, във вр. с чл.42, ал.1, т.5 във вр. с чл.41, ал.3 от ЗМСМА“, а именно че до 26.01.2024 г. жалбоподателят Я. Р. е притежавал мажоритарни 80.17 % дяла от капитала на “З ЕН З”ООД, когато е пристъпил към активно поведение по прехвърлянето на всичките притежавани от него дялове чрез договор за покупко- продажба от 26.01.2024 г., обстоятелство, което е било вписано в ТРРЮЛНЦ на 02.02.2024 г.; до 13.12.2023 година жалбоподателят не е уведомил нито председателя на СОС, нито ОИК за предприемане до 13.12.2023 година на действия за прекратяване на

дейността, като съдружник в “З ЕН З” ООД.

Действително в първото по делото заседание, процесуалният представител на жалбоподателя- адв. П. заяви, че „част от фактите, които съдът е посочил като безспорни с определението за насрочване на делото ние ги оспорваме“, но поясни: „Искането ни да се комплектува преписката в цялост е във връзка с част от мотивите на влязлото в сила съдебно решение (където) е обсъждано дружеството „Бийч Хъб“ ООД “.

Обстоятелствата, свързани с „Бийч Хъб“ ООД обаче са неотносими по делото. Не те са послужили като фактическо основание за постановеното съдебно решение. Всъщност нито с жалбата, нито в съдебно заседание беше оспорено, че жалбоподателят Я. Р. е притежавал 80.17 % дяла от капитала на “З ЕН З” ООД, като е пристъпил към активно поведение по прехвърлянето на всичките притежавани от него дялове чрез договор за покупко- продажба от 26.01.2024 г., обстоятелство, което е било вписано в ТРРЮЛНЦ на 02.02.2024 г.; до 13.12.2023 година жалбоподателят не е уведомил нито председателя на СОС, нито ОИК за предприемане до 13.12.2023 година на действия за прекратяване на дейността, като съдружник в “З ЕН З” ООД.

Във връзка с неуспешно подадената молба от жалбоподателя за отлагане на заседанието на 18.12.24 г., следва да се има предвид не само това, че са съществували други надеждни способи за уведомяването на ОИК- на интернет страницата й <https://oik2246.cik.bg/> са обявени следните контакти: Телефон:[ЕИК], [ЕГН], [ЕГН], председател: 0886 83 41 34, email: [\[електронна поща\]](#), от които Я. Р. не се е възползвал. Следва да се има предвид и заявеното от св. Т., че неуспешно подадената от жалбоподателя молба е касаела искане за отлагане на производството, съответно по-късно и за спиране, ако бъде отправено искане за тълкувателно решение. Спирането на производството по делото при инициирането на тълкувателно дело при противоречива *или* неправилна съдебна практика обаче, както съдът вече изложи в мотивите към протоколното определение от 20.01.25 година, е извън правомощията на първоинстанционния съд. На още по-голямо основание, то е извън правомощията на административния орган-не

осъществява хипотезата на чл.54, ал.1, т.5 от АПК-не представлява друго съдебно производство, когато издаването на акта не може да стане преди неговото приключване. Спирането в тази хипотеза е правомощие единствено на касационната инстанция в изпълнение на конституционното ѝ задължение да осъществява върховен съдебен надзор *за точното (правилното) и еднакво* (непротиворечиво) *прилагане* на законите в административното правораздаване.

По изложените съображения съдът приема, че по делото не се установиха факти, които да правят вероятно вземането на друго, различно по съдържание от процесното, решение от ОИК-Столична. При упражняване на правото си на защита в пълен обем в съдебното производство по оспорване на процесното решение, вкл. и чрез служебно събраните от съда гласни доказателства, жалбоподателят не доказва факти, които да правят вероятно вземането на различно от оспореното административно решение. Последното пък обуславя липсата на съществено нарушение на административнопроизводствените правила по смисъла на чл.146, т.3 от АПК, като самостоятелно основание за отмяна.

Не са осъществени и другите две основания, твърдени от жалбоподателя-противоречие с материалноправни разпоредби (чл.146, т.4 АПК) и несъответствие с целта на закона (чл.146, т.5 АПК).

Тези основания се поддържат и в хода на устните състезания, независимо от изложеното в постановеното по делото Определение №342/06.01.25 г., с което искането по чл.166 от АПК е отхвърлено, и се налага повтарянето му от съда. Затова съдът отново подчертава, че наведените от жалбоподателя възражения, свързани с тълкуването на приложимите материалноправни норми, са преклудирани. Те вече са били предмет на разглеждане по адм.дело №6442/2024 г. на АССГ. Оспореното в пределите на настоящото съдебно производство решение на ОИК е издадено в изпълнение на постановеното по това дело съдебно решение. Съгласно чл.177, ал.1 и ал.2 от АПК, решението има сила за страните по делото. Ако оспореният акт бъде отменен, както е в случая, или изменен, решението има действие по

отношение на всички. Актове и действия на административния орган, извършени в противоречие с влязло в сила решение на съда, са нищожни. За случай като процесния, когато естеството на акта не позволява решаването на въпроса по същество, съдът, след като отмени акта, изпраща преписката на съответния компетентен административен орган със задължителни указания по тълкуването и прилагането на закона-чл.173, ал.2 от АПК. Това правомощие е упражнено в случая от АССГ, II о., 22 с-в с влязлото в сила на 05.12.24 г. решение по адм. дело №6442/24 г., след потвърждаването му от ВАС с решение по адм. дело №8102/2024 година.

АССГ- II о., 23-ти състав по настоящото дело е обвързан и от задължението за зачитане на влязлото в сила решение по адм. дело №6442/24 г. - чл.296 от ГПК, вр. чл.144 от АПК, което изключва всяка свобода на преценка и различно тълкуване на приложимите материалноправни норми по конкретния казус от вече осъщественото с влязлото в сила съдебно решение по адм. дело №6442/2024 година на АССГ. С влязлото в сила на 05.12.24 г. решение по посоченото дело, АССГ-II о., 22-ри състав е приел, че до 26.01.2024 г. жалбоподателят Я. Р. е притежавал мажоритарни 80.17 % дяла от капитала на "З ЕН З"ООД, когато е пристъпил към активно поведение по прехвърлянето на всичките притежавани от него дялове чрез договор за покупко- продажба от 26.01.2024 г., обстоятелство, което е било вписано в ТРРЮЛНЦ на 02.02.2024 г.; до 13.12.2023 година жалбоподателят не е уведомил нито председателя на СОС, нито ОИК за приемане до 13.12.2023 година на действия за прекратяване на дейността, като съдружник в "З ЕН З"ООД. Тези факти нито се оспорват, нито се опровергават в настоящото производство. За тези факти с влязлото в сила съдебно решение е прието, че представляват „юридическите факти-елементи от правопораждащия фактически състав по чл.42, ал.3, във вр. с чл.42, ал.1, т.5 във вр. с чл.41, ал.3 от ЗМСМА“ за упражненото правомощие с оспореното по настоящото дело решение от ОИК-Столична.

Ако това тълкуване е неправилно и притежаването на дружествен дял в ООД не следва да се определи за търговска дейност по смисъла на Търговския закон, то може да бъде преодоляно само чрез установеното по делото,

инициирано от ВАдвС тълкувателно дело, и само от касационната инстанция при оспорване на решението по настоящото дело.

При условие, че оспореното административно решение е издаденото в изпълнение на дадените с влязлото в сила съдебно решение указания по тълкуването и прилагането на материалния закон, то дефинитивно е насочено към постигането на целта на закона така, както е бил тълкуван и приложен от съда.

В заключение при осъществения съдебен контрол АССГ-II о., 23-ти състав не установи основание по чл.146, т.1-5 от АПК за незаконосъобразност на оспореното административно решение на ОИК-Столична, поради което жалбата се отхвърля.

**Воден от гореизложеното и на основание чл.172, ал.2, предл.5-то от АПК,
Административен съд София-град, II-ро отделение, 23-ти състав**

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата от Я. Е. Р., чрез пълномощника адв. М. П. срещу Решение №1192-МИ от 18.12.2024 година на Общинската изборителна комисия Столична.

Решението може да се обжалва пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Решението да се съобщи на страните чрез изпращане на преписи от него.

СЪДИЯ: